

[Pia Kjærsgaard]

rotter på Grønningen og på Lyngbyvej, hvilket må siges at være usædvanligt.

Spørgsmålet er, om det er tilfældigheder, der har været tale om ved disse iagttagelser, eller der for tiden er en voksende rotteplage med deraf følgende smittefare.

Svar (12/4 85):

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Jeg har forelagt spørgsmålet for miljøstyrelsens konsulent i rottesager for Øerne, der har oplyst følgende, hvortil jeg kan henvise:

»Overfladerotter i byområder viser sig i næsten samtlige tilfælde at stamme fra defekter i kloaksystemet, som enten skyldes ælde eller fejlagtigt udførte installationer eller reparationer. For København som mange andre gamle byer gælder, at store dele af kloaksystemet også er af gammel dato og derfor trænger til udskiftning, hvilket der ikke har været midler til at iværksætte i tilstrækkeligt omfang. Dertil kommer byfornyelsen, hvor man i en del tilfælde ikke har sørget for en forskriftsmæssig afpropning af de ikke længere fungerende afløbsafsnit fra de nedrevne huse.

Med den store rottebestand, som findes i kloaksystemet, vil der selvsagt tid efter anden opstå rotteproblemer, men her udfører Københavns kommunes miljøkontrol efter min erfaring et effektivt tilsyn og en efterfølgende bekæmpelse.

Endelig kan der i visse af parkområderne findes bestande af rotter, som i overvejende grad lever af det brød og andre madrester, som lægges ud til fuglene. Københavns kommune har da også i flere parkområder opstillet aflåsedede permanente giftfoderstationer for at decimere rottebestanden mest muligt.

Ifølge de oplysninger, jeg er i besiddelse af, er der ikke sket nogen stigning i antallet af rottetilfælde i København i de senere år. Med hensyn til de nævnte to iagttagelser af rotter samme dag kan forklaringen være det voldsomme tøbrud i denne periode. I perioder med skiftevis frost og tø sker der erfaringsmæssigt ofte sætninger og andre skader på kloakkerne, således at rotterne kan trænge ud, og endelig kan der for rotter med gangsystemer i jorden ske det, at deres gange bliver vandfyldte, og at de derfor tvinges op på overfladen.«

Spm. nr. S 970

Til *justitsministeren* (2/4 85) af:

Ole Espersen (S):

»Ud fra hvilke beregninger har ministeren fastsat, at der til dækning af udgifterne ved administrationen af lov om fonde og visse foreninger skal betales en afgift på 500 kr. + ½ promille af fondens egenkapital, dog højst 10.000 kr.?«

Begrundelse

Efter § 39 i den nævnte lov kan ministeren til dækning af udgifterne ved administrationen af loven opkræve betaling for de enkelte fonde. Efter § 45 kan justitsministeren fastsætte nærmere regler herom. Sådanne generelle regler ses ikke fastsat, men i skrivelser fra fondsregistret til de enkelte fonde forlanges en årsafgift af den nævnte størrelse.

Under hensyn til, at administrationen af de forskellige fonde – alt efter fondens karakter – kan være yderst forskellig for så vidt angår den nødvendige administrative indsats, og henset til, at beløbet alene er forudsat at dække selve administrationen, vil det være væsentligt at få oplyst, hvordan beløbet er beregnet, samt i den forbindelse, hvilke budgetter der måtte foreligge med hensyn til de formodede administrative udgifter og de formodede indtægter.

Svar (22/4 85):

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Efter § 39 sammenholdt med § 45, stk. 1, nr. 3, i lov nr. 300 af 6. juni 1984 om fonde og visse foreninger kan de enkelte fonde afkræves betaling til dækning af udgifterne ved administrationen af loven.

Med hjemmel i disse bestemmelser har justitsministeriet ved bekendtgørelse nr. 664 af 20. december 1984 blandt andet fastsat nærmere regler for afgifternes størrelse, beregningsgrundlaget og tidspunktet for betalingsforpligtelsens indtræden, jfr. § 3, stk. 2, (registreringsafgift) og § 7, jfr. § 4, (årsafgift).

Justitsministeriet har samtidig hermed oversendt nogle eksemplarer af bekendtgørelsen til retsudvalget til orientering.

Fonde skal herefter alene betale en engangsafgift ved registrering og en årlig afgift i forbindelse med indsendelsen af årsregn-